

HERMES COMUNICACIONS SA
President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Gòdell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

A la tres. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Palades de fems

La setmana va començar amb una apel·lació per terra, mar i aire a l'orgull espanyol amb motiu del desè aniversari de la consecució del mundial de futbol a Sud-àfrica, amb espais a tots els telediaris de totes les franges horàries de totes les cadenes estatals durant tot el cap de setmana. Però les coses cauen pel seu propi pes i, sense desmerèixer la gran victòria, sí, del futbol espanyol aquell estiu de 2010, el dia a dia del 2020 acaba ensorrant tant d'orgull sota un camp de fems. La primera palada de detritus té a veure amb la monarquia espanyola, una institució viciada per segles de poder absolut i lucratiu restaurada a sang i fetge per un dictador sense ànima, que ara apareix despallada pel comportament il·lícit i farsant del rei emèrit, Joan Carles I, àlies el *campechano*. La justícia suïssa, que no l'espanyola, va estirant el fil del donatiu saudita, les comissions il·legals i els comptes opacs i ha confirmat

“Un país com cal jutjaria Joan Carles i faria rodar caps per l'espionatge polític, però aquest país no és Espanya

que el rei passejava maletins plens de bitllets no declarats (centenars de milers d'euros), que guardava sota una pedra a La Zarzuela. L'operació *Salveu el rei Felip VI* està en marxa, però fins i tot els més orgullosos saben que tot és mentida, que hi ha un *modus operandi* marca de la casa, que no hi ha ignorància, ni innocència, sinó complicitat, i que la inviolabilitat

constitucional i la protecció pretoriana del Congrés no fan més que evidenciar el corc del tron reial.

La segona palada de merda sobre l'orgull patri espanyol és la descoberta de l'espionatge polític per part de l'Estat al president del Parlament, Roger Torrent, i a altres persones relacionades amb l'independentisme. Tota una demostració de menyspreu als drets constitucionals, al pluralisme polític, a l'Estat de dret i a la democràcia. En un país que volgués fer les coses bé, Joan Carles I seria jutjat a Espanya, la corona fiscalitzada i la monarquia sotmesa a referèndum tot i a risc d'haver de modificar l'article 1 de la Constitució. En un país que volgués fer les coses bé, hi hauria una investigació seriosa de l'espionatge polític i rodarien caps al CNI, a Interior i potser al govern. Però no es facin il·lusions, aquell país no existeix, ni sembla que hi hagi un exèrcit de ciutadans disposats a fer que existeixi.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les mil i una nits

■ Aquest titular potser ens transportarà als relats de ficció que l'esclava Xahrazad explicava al seu sultà per no morir.

Fa poc he llegit que els nostres presos polítics ja han passat mil nits a la presó i això em desperta del somni perquè no parlem de relats de ficció sinó d'històries reals. En comptes de sultà tenim rei i el seu seguici inflant pit per fer una exhibició de poder sobre els seus súbdits esclavitzats i sotmesos. Històricament és el mateix pensament polític castellà ara mutat en espanyol que vol fer passar bou per bèstia grossa. Els reis no pensem en clau d'interès nacional, sinó dinàstic, i la font de la llei, per norma general, és l'autoritat del rei. Els experiments d'alguns polítics espanyols que pretenen reconèixer una nacionalitat catalana de tipus cultural, sense drets polítics, s'estavellaran sempre perquè aquesta és arreu del món la definició d'una minoria nacional oprimida: una nació cultural sense estat propi que no té reconeguts drets polítics. No badem amb una atomització del nostre objectiu principal. Fem un front comú i sòlid perquè una sola nit a la presó fins i tot a l'estiu és glaçada.

MARIÀNGELS ALFONSO CASALS
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

L'església prioral de Sant Pere de Reus

■ El propassat dia 29 de juny (dia de Sant Pere), la meva dona i jo mateix vàrem seguir pel Canal Reus TV el solemne ofici concelebrat des de la prioral de Sant Pere, presidit per l'arquebisbe, monsenyor Joan Planellas i Barnosell, i altres autoritats, municipals i provincials.

Llàstima de l'acompanyament musical, ja que no va estar a l'altura, ni de bon tros, del que caldria esperar d'un acte religiós tan important. La música interpretada en aquesta ocasió va arribar en forma de soroll i "dissonàncies" al bell mig del cor, i ens va deixar els òrgans auditius atrofiats.

Ja sabem que la música, no ens ve de nou, sempre queda relegada en segon terme, és més: no es valora, com si no existís.

Caldria que a les esglésies hi hagués un assessor musical que programés els repertoris adients a cada celebració; no oblidant la qualitat dels intèrprets, condició *sine qua non* sense la qual els resultats acostumen a ser nefastos.

PERE SERRA VILAS
Tarragona

Sísif
Jordi Soler

De reüll Maria Palau

Art en venda

Les obres d'art tenen vides errants. Que depenen del sentit que els donen els seus propietaris. N'hi ha que les volen perquè fan joc amb el sofà del menjador. N'hi ha que les fan servir per presumir o, tot al contrari, les gaudeixen d'amagat. N'hi ha que ni les desambalen: estan a l'expectativa de treure'n un preu més alt. I hi ha els que les adopten com a sistema de valors, personals i socials. En diem col·leccionistes, i a Catalunya estan en hores baixes. Només cal llegir l'entrevista que va fer

Ricard Mas a la galerista Anna Belsa al Mirador de les Arts. I només cal seguir l'actualitat. Una Fundació Suñol que, via Christie's, fa uns dies va mutilar una de les col·leccions d'art contemporani nacional i internacional més importants de l'Estat, feta per l'empresari Josep Suñol, mort fa mig any. O un

Ventura Pons que ha anunciat que es vendrà tot el seu fons d'art català de la segona meitat del XX, també via subhasta, per sufragar les seves futures pel·lícules. Pot ser que el model tradicional de col·leccionista no tingui cabuda en el nou món que ha de venir. Pot ser que calgui explorar formes alternatives de col·leccionar als marges de les tendències i del significat radical de possessió. I pot ser que ja no calgui ni dir-ne col·leccionista, tan connotat d'ostentació. Mentre el vell model s'enfonsa i els nous no sorgeixen, el panorama serà depriment.

Les cares de la notícia

CONSELLERA DE JUSTÍCIA

Ester Capella Justícia històrica

El Memorial Democràtic entrega avui a Vilanova i la Geltrú 17 plaques Stolpersteine de les 102 que té previst instal·lar a 13 municipis de Catalunya en record i homenatge a les víctimes de la repressió feixista. Justícia històrica per als represaliats i higiene democràtica per al país.

PRESIDENT DEL FC BARCELONA

Josep Maria Bartomeu Fracàs anunciat

El Barça ja ha perdut la copa i la lliga i s'intueix que té poques possibilitats en la Champions. El fracàs es veia venir, per falta de lideratge i de projecte esportiu, i la clatellada ja ha revelat la fractura interna, que Leo Messi ha explicat, assenyalant la direcció del club.

PRESIDENT DE RÚSSIA

Vladímir Putin Més repressió

El president rus, Vladímir Putin, continua reprimint qualsevol signe d'oposició al seu poder omnipresent. Dijous a la nit, més de 130 persones van ser detingudes a Moscou quan protestaven per l'esmena constitucional que li permetria governar fins al 2036.